

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدين بوم وبر زنده يك تن مباد
همه سر به کشتن دهيم
از آن به که کشور به دشمن دهيم

www.afgazad.com

Literary-Cultural

afgazad@gmail.com

ابسي - فرهنگي

نعمت الله مختارزاده
شهر، اسن - المان

شراب

تو نگفتی ، بیا شراب خوریم
فصل پیری به یاد شاب خوریم
وسکی و ، واين و ، ودکه خالص
یک یکی کرده انتخاب خوریم
فرق ، از دست و پای نشناسیم
عرق خالص گلاب خوریم
ساقی گلرخی ، طلا مویی
گردید آتش مذاب خوریم
من نگفتم که تو ، به من گفتی
ساغری از شراب طاب خوریم
لیک ، یار و رفیق دیگری ما
خدائگفت ، با جناب خوریم
گفت ! چند بار و عده کرد و شکست
تازه بندیم و با شتاب خوریم
در شب جشن (سال نو) بر من
گفت ! با هم رحیق ناب خوریم

گفتم هرگز ندارم عادت می
ورنه بالاتر از حساب خوریم
گفت! سال نو است، توبه شکن
بانوای نی و ربایب خوریم
رقص، رقصان میان مهرویان
پای کوبان، به پیچ و تاب خوریم
گر بخواهی کسی خبر نشود
گوشه ای رفته در غیاب خوریم
عاقبت خواند شعر، (وعده خلاف)
که ترا گفته، بی حجاب خوریم
گفت! بر درد دل کنم نشرش
کس نفهمد، در احتجاب خوریم
گفتمش! ای برادر گل من
از می و باده، اجتناب خوریم
ور بخواهی شراب روحانی
هردم از ساغر و هاب خوریم
ناگهان، خامه ام به جولان شد
گفت! بیجاست گر زکاب خوریم
نامه از خون دل شدی رنگین
حال از طعنه اش خضاب خوریم
تا دفاع کردم از جناب شما
تیغ بیداد، بر رقاب خوریم
آنچه را گفت، ساده بنوشتم
جام بیدار را به خواب خوریم
من ز (ودکه) و (بار) بیخبرم
که به دامن، ز هر قطاب خوریم
تو که دیوار خشکی و بی نم
به ر چه نم کشیده آب خوریم
از چه رو پر بیندی بر سر خویش

گویی شباهای ماهتاب خوریم
لب به می ، تر نکرده ام هرگز
غوطه در بحر، انجذاب خوریم
تھمتی را نبسته ام به کسی
قسم خام، ارتکاب خوریم
شاعری ، مایه فساد شده
طعنۀ دار ، از طناب خوریم
«نعمتا» حرف، حق مزن دیگر
کز پدر ، تیغ، ارتیاب خوریم